

Llei d'habitatge: El Parlament pren la iniciativa per fer realitat l'accés a un dret bàsic

Eduardo López
Periodista

Després de gairebé quatre anys de debats i negociacions, el Parlament de Catalunya va aprovar el 19 de desembre passat la Llei del dret a l'habitatge amb 69 vots a favor del PSC, ERC i ICV-EUiA, l'abstenció dels tres diputats de Ciutadans i 57 vots en contra de CiU i el PP. Malgrat la falta d'unanimitat parlamentària, el nou marc legal neix amb l'impuls d'un ampli suport social ratificat prèviament al Pacte Nacional de l'Habitatge, que representa un pas endavant per aconseguir que l'habitatge sigui un dret bàsic dels ciutadans, com estableix la Constitució.

Més enllà de la voluntat ideològica que impulsa el nou marc legal, la Llei aspira a introduir un nou marc de relacions entre l'oferta i la demanda, que entén l'habitatge com un servei públic, com ho puguin ser també l'ensenyament o la sanitat. Aquesta concepció ja existeix en altres països europeus des de fa molts anys, cosa que els ha permès que l'habitatge mantingui preus més baixos.

És la primera vegada que una llei es proposa afrontar el problema de l'habitatge des de múltiples fronts i amb un objectiu eminentment social, amb un esforç especial en el foment dels pisos de protecció oficial de venda i lloguer mitjançant la promoció de sòl. Per això afavoreix la creació de mecanismes que permetin combatre la sobreocupació, els infrahabitatges o els pisos permanentment desocupats en zones amb dèficit d'habitatges. El conseller de Medi Ambient i Habitatge, Francesc Baltasar, va destacar en el seu discurs davant el Parlament que la Llei donarà resposta a les 200.000 llars amb dificultats per accedir a un habitatge, a les 300.000 famílies que han de rehabilitar el seu pis i a les 60.000 més amb dificultats per pagar la casa on viuen.

Un entorn que exigeix solucions

L'habitatge s'ha convertit a Espanya, especialment els últims anys, en un clar objectiu inversor. Al voltant del 80 % de la població viu en habitatge de propietat, mentre que a Alemanya, per exemple, la majoria viuen de lloguer. Encara que la propietat sempre ha

És la primera vegada que una llei es proposa afrontar el problema de l'habitatge des de múltiples fronts i amb un objectiu eminentment social

tingut més adeptes a Espanya que el lloguer, el llarg període de tipus d'interès baixos després de l'entrada del país a la Unió Europea va contribuir a consolidar aquesta situació, i ha fet que l'habitatge hagi estat un actiu d'alta revaloració i de venda fàcil, tant de segona residència com de pis urbà destinat al lloguer per a joves, immigrants, persones de pas o residència de turistes amagada al fisc.

Els preus dels pisos van pujar a Espanya el 197 % entre el 1997 i el tercer trimestre del 2007, un 60 % més que la mitjana dels 20 països més desenvolupats, segons publicava recentment *The Economist*. A Catalunya aquesta pujada de preus s'ha aproximat al 300 %, mentre que l'alça mitjana salarial ha estat 10 vegades inferior en aquest període. A Alemanya i al Japó, per exemple, els preus han caigut els últims 10 anys. En bona part d'Europa, el lloguer segueix sent majoritari i existeix un tipus d'habitatge assequible per als joves i els més necessitats.

Tot i que no seria del tot ajustat afirmar que Catalunya no ha tingut mai una política d'habitatge, el cert és que aquesta es va basar sempre en el fet que la provisió d'aquest bé requeria bàsicament en el mateix mercat immobiliari i que el que feien els poders públics era oferir ajudes i incentius perquè els operadors privats construïssin habitatges a preus assequibles. Aquest plantejament va xocar clarament amb la situació del mercat dels últims anys. Com a conseqüència de les altes plusvàlues potencials i els baixos tipus d'interès, els habitatges s'han venut amb gran facilitat a Espanya i els promotors immobiliaris han estat reticents a oferir pisos a preus baixos.

Les grues s'han convertit en un pasatge habitual a totes les poblacions catalanes.

Foto: Lali Sandiumenge.

L'habitatge s'ha convertit a Espanya, especialment els últims anys, en un clar objectiu inversor.

Foto: Lali Sandiumenge.

Les perspectives d'estabilització del preu de l'habitatge els pròxims anys poden ser una ajuda inestimable perquè el canvi legal adoptat pel Parlament aconseguixi capgirar la situació actual, i afavoreixi l'existència d'un parc d'habitatges de protecció oficial prou ampli per ocupar una part rellevant de l'oferta de nova construcció, i crear un mercat paral·lel i regulat que per fi faci realitat el dret bàsic a l'habitatge establert a la Constitució. La relatora de la Llei, la diputada d'ICV-EUiA Dolors Clavell, va remarcar després de l'aprovació que amb la nova normativa s'està dotant Catalunya dels mecanismes necessaris per crear un "autèntic parc d'habitatge social", configurat com un "nou servei públic".

La unanimitat política de l'acord es va veure truncada com a conseqüència de la introducció a la Llei d'un article que preveu el lloguer forçós dels habitatges desocupats de manera continuada en determinades zones, mesura que és una mostra que l'esperit de la Llei és fer realitat d'una manera efectiva el dret social a l'habitatge.

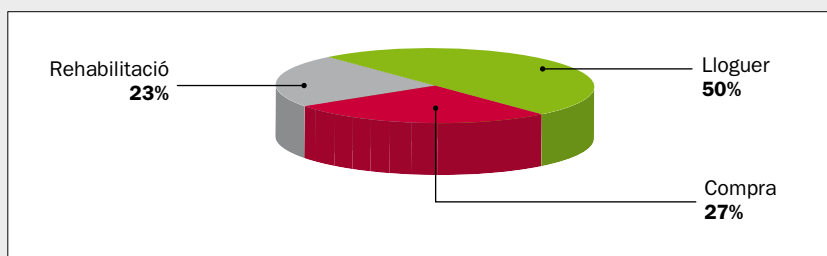
Els 8.000 MEUR d'inversió que representa el Pacte nacional de l'habitatge, mecanisme de desenvolupament al qual dona suport la Llei, generaran un efecte induït en el mercat del lloguer de gairebé el doble, de manera que el total d'inversions arribarà als 16.000 MEUR, "cosa que garanteix que existirà un sector econòmic de prestació d'habitatge competitiu durant molt temps", segons afirma el conseller Francesc Baltasar. El pacte preveu 800.000 accions i afectarà gairebé dos milions de persones.

Per Dolors Clavell, aquesta nova normativa està dotant Catalunya dels mecanismes necessaris per crear un "autèntic parc d'habitatge social", configurat com un "nou servei públic"

Llei d'habitatge. Actuacions i imports destinats

	2007	2008	2009	2010	Total 2007-10	2011	2012	2013	2014	2015	2016	Total 2011-16	Total 2007-16
Actuacions en nombre d'habitatges	88.700	90.450	97.950	102.400	379.500	75.450	74.550	67.300	66.000	67.900	69.300	420.500	800.000
Imports destinats a les actuacions													
Milions d'euros	483	575	674	770	2.503	829	870	923	976	1.044	1.076	5.718	8.221
Variació anual %		19,2	17,2	14,2		7,7	4,9	6,1	5,8	6,9	3,1		

Pacte Nacional per l'Habitatge, segons tipus de solucions, milions d'euros

Gràcies al Pacte, està prevista la construcció de 160.000 habitatges de protecció oficial fins al 2016, que se cediran mitjançant sorteig a tothom qui que ho sol·liciti. El Pacte també preveu posar en el mercat 62.000 habitatges de lloguer assequibles, concedir ajudes a 140.000 llars amb l'objectiu de subvencionar el pagament del lloguer i aportar al voltant de 6.000 € per pis per a la seva rehabilitació, a condició que sigui destinat al lloguer. En termes d'ajuts a la rehabilitació, està prevista la concessió d'ajuts per a la instal·lació de 10.000 ascensors i itineraris practicables, que donaran servei a 100.000 habitatges. La situació d'exclusió social causada per la manca d'habitatge digne afecta 6.000 persones sense sostre, 10.000 persones mal allotjades (en habitatge no digne), i 10.000 persones en situació d'amuntegament o sobreocupació.

Un ampli suport social

La gran majoria dels agents econòmics i socials han donat suport al Pacte nacional per l'Habitatge, que ha de ser la guia d'aplicació de la Llei en conjunt. Hi van donar suport els tres sindicats majoritaris (UGT, CCOO i USOC); el gremi de constructors i les associacions de constructors i promotors immobiliaris; els promotors públics d'habitatge i sòl agrupats

en l'associació AVS; els col·legis professionals d'agents de la propietat immobiliària, arquitectes i aparelladors; la Cambra de Comerç de Barcelona; la Federació de Cooperatives d'Habitatge; l'Associació de Fundacions d'Habitatge sense Ànim de Lucre; l'Associació Catalana de Municipis, associacions de veïns i de consumidors; el Consell Nacional de la Joventut, Càritas, Justícia i Pau, etc.

Es construiran 160.000 habitatges de protecció oficial fins al 2016; es posaran al mercat 62.000 habitatges de lloguer assequible i es concediran ajudes a 140.000 llars per subvencionar els lloguers, entre altres mesures

Una de les claus de l'èxit del nou marc legal és en la ratificació del Pacte nacional per l'habitatge per múltiples sectors i agents socials. D'aquests dependrà en bona mesura que la iniciativa parlamentària es pugui portar a terme amb efectivitat. En opinió de Joan Coscubiela, secretari general de CCOO a Catalunya, "el més interessant de la Llei és que estableix els instruments necessaris de discontinuïtat per garantir el dret social de l'habitatge". A parer seu, el problema serà l'aplicació, ja que considera que cal solucionar aspectes de política fiscal que no hi ajuden. Des de CCOO s'ha criticat que els últims anys s'han potenciat els instruments financers que han fet de l'habitatge una inversió refugi, ja que les ajudes públiques a la inversió immobiliària no han contribuït ni al foment del lloguer, ni al foment dels habitatges socials. "Només el 30 % dels habitatges a Espanya estan relacionades amb habitatge habitual, la resta són un mer

L'increment del nombre d'habitatges de lloguer farà efectiu el dret social a l'habitatge.

Foto: Lali Sandiumenge.

Lloguer forçós. Motiu de discrepància

L'establiment de mesures per permetre el lloguer forçós d'un habitatge desocupat ha centrat bona part de les discrepàncies polítiques i ha protagonitzat el tema central de discussió de la Llei als mitjans de comunicació. El dictamen del Consell Consultiu va servir per emfasitzar els aspectes més polèmics de la Llei, però al mateix temps va permetre determinar els aspectes que s'havien de polir en el redactat final.

En opinió del conseller Francesc Baltasar, el dictamen del Consell Consultiu no va qüestionar el lloguer forçós, sinó el procediment per arribar a aquesta mesura, aspectes resolts en la Llei final. Mentre CiU considera que l'article 42.6 de la Llei serà inaplicable i el PP el troba inconstitucional, els representants del govern d'entesa, i les organitzacions socials que es van adherir al pacte, consideren que aquest mecanisme últim de la Llei en determinats supòsits és una mostra inequívoca de la seva voluntat social i l'element necessari per assegurar-ne l'efectivitat. Anteposar el dret social al dret de propietat

no és, segons el Consell Consultiu, un paradigma legal fora del que és comú. En canvi, és una pràctica usual en altres països europeus. Per això, el dret a l'habitatge de determinats sectors socials que, per raons diverses, queden exclosos del mercat "justifiquen un major grau d'intervenció sobre els interessos individuals (dret de propietat), sense que aquesta intervenció resulti desproporcionada amb relació a la finalitat perseguida", segons el dictamen del Consell Consultiu.

El procés per arribar al lloguer forçós és progressiu i sempre amb una contrapartida econòmica per al propietari. Un cop passats dos anys de la notificació de l'Administració, el pis, sempre situat en una zona amb necessitats d'habitatge manifestes, podrà ser destinat al lloguer durant un termini màxim de cinc anys. El procediment s'ha d'ajustar al que estableix la legislació urbanística i d'expropiació forçosa. El propietari percebrà una contraprestació econòmica i rebrà l'habitatge després d'una rehabilitació completa.

producte financer refugi", diu Coscubiela, i insta a trencar aquesta situació els pròxims anys mitjançant una política pública d'habitatge consensuada.

Des del punt de vista de la UGT, la Llei soluciona un buit en el marc legal actual que era necessari regular. "La inspecció tècnica dels habitatges, el foment de la rehabilitació i conservació del parc immobiliari, la lluita contra la sobreocupació, els infrahabitatges, l'assetjament immobiliari, les ajudes al lloguer o la protecció dels consumidors i usuaris, han estat recollides en el text legislatiu amb diferents mesures que actuaran de forma decidida i positiva per garantir l'ús correcte dels habitatges i la seva conservació, per assegurar ajudes socials per a les situacions més necessitades o per protegir els consumidors dels abusos que es produeixen al voltant de la compravenda i del lloguer d'habitatges." Malgrat aquest suport, el sindicat no ha amagat les crítiques en lamentar que el text aprovat no redueixi el termini de requalificació de 90 anys per als habitatges de pro-

tecció oficial i que s'estableixin diferents terminis en funció de qui construeix, on i amb quines ajudes. Per la seva banda, la USOC, com a promotora d'habitatge social mitjançant la cooperativa Habitatge Social USOC, ressalta la rellevància que adquireixen les cooperatives per impulsar polítiques d'habitatge.

Per als consumidors, el nou marc legal incorpora nous mecanismes de control i garanties. En opinió de Montserrat Torrent, responsable d'Habitatge de l'Organització de Consumidors i Usuaris de Catalunya, "la Llei serà un instrument important, ja que fins avui les operacions de compravenda han generat múltiples problemes que l'actual marc legal no solucionava". Actualment, al voltant del 40 % de les queixes dels consumidors que canalitza l'organització es refereixen a l'habitatge. "La creació d'un registre d'intermediadors permetrà professionalitzar el sector i establir processos de venda estandarditzats i amb més garanties per al comprador", afegeix Torrent. Fonamentalment, aquests problemes es refereixen als defectes de construcció, els terminis d'entrega d'habitatges nous, els problemes relacionats amb els documents d'arres, la falta d'informació registral o els vicis ocults, en el cas d'habitatges de segona mà.

Joan Coscubiela, secretari general de CC00 a Catalunya. Foto: CC00.

En compliment de la Llei, es preveu que l'habitatge de protecció oficial es converteixi en un producte de mercat regulat però prestigiats, com a conseqüència d'exigències de qualitat elevades i processos de construcció punta. Els joves veuen amb esperança el canvi que representa una llei de l'habitatge. Jaume Soler, president del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, considera que el Pacte per l'habitatge "és un pas endavant per passar de parlar de la diagnosi de la situació de l'emancipació a adoptar mesures per solucionar-ho de manera coordinada entre tots els agents involucrats".

"L'apartat de la Llei més efectiu per aconseguir un canvi de la situació actual serà el que fa referència a l'increment de la reserva de sòl destinat a la construcció d'habitatges de protecció oficial. És cert que costarà aplicar la Llei, però tard o d'hora el percentatge d'habitatge de protecció sobre el total arribarà al 50 % de les necessitats dels municipis", assegura Jordi Gasull, responsable de l'Àrea d'Habitatge de la Confederació d'Associacions de Veïns de Catalunya. Segons aquesta Confederació, cal segregar del mercat i de l'especulació un ampli parc d'habitatges de protecció oficial, tant de compra com de lloguer, per aconseguir que sigui prou ampli per permetre que es cobreixin les necessitats

“Totes les poblacions haurien de tenir quotes de solidaritat urbanes suficients per aconseguir els objectius, i fins i tot establir consorcis entre ajuntaments per resoldre la situació d’aquells municipis on sigui impossible habilitar sòl per a habitatges socials”

de la meitat de la població catalana. Per aconseguir aquest objectiu, Gasull destaca el paper que hauran de tenir en el futur els ajuntaments, en allò que denomina “una nova etapa de solidaritat urbana”, com a garants de sòl públic per desenvolupar el Pacte, sabent que “cada municipi haurà d’establir els seus propis objectius i assolir els compromisos de finançament necessaris per oferir prou habitatge social”.

En aquest sentit, Gasull afegeix que, si es produeix una crisi immobiliària, els ajuntaments poden arribar a reduir els seus ingressos per impostos, de manera que la promoció d’obres de protecció oficial pot ser una vàlvula valuosa per millorar els seus comptes. “Totes les poblacions haurien de tenir quotes de solidaritat urbanes suficients per aconseguir els objectius, i fins i tot establir consorcis entre ajuntaments per resoldre la situació d’aquells municipis on sigui impossible habilitar sòl per a habitatges socials”, aventura Gasull. També destaca la incorporació a la Llei del dret de compra preferent per part de l’Administració i de retracte en el cas d’operacions de dubtosa legalitat.

El president de la Cambra de Contractistes de Catalunya, Rafael Romero, destaca el reforç que la llei ofereix a la rehabilitació d'edificis.

Foto: Lali Sandiumenge.

El president de la Cambra de Contractistes de Catalunya, Rafael Romero, destaca el paper que assumirà la rehabilitació d'edificis gràcies al nou marc legal i el seu posterior desenvolupament normatiu. Mentre que a Alemanya o França el 50 % de les inversions en habitatge es destinen a rehabilitació, a Espanya aquest percentatge a penes arriba al 25 %. En aquest sentit, els contractistes d'obres veuen un gran potencial de desenvolupament en el futur i valoren els esforços per regular una activitat llastada per l'allau de competidors que entren en el mercat sense garanties de qualitat suficients. L'establiment d'un registre auditat de professionals serà ben rebut pel sector, i solucionarà els problemes enquistats. Les empreses que afrontin una obra hauran de presentar un pressupost, qualitats, terminis i condicions de seguretat adequades i supervisades per l'Administració. Romero destaca el grau de consens assolit per la Llei. "Estic convençut que si no existís l'article sobre el lloguer forçós, tots els grups polítics estarien d'acord amb la Llei i el pacte. La instrumentalització de la nova política d'habitatge exigeix el treball col·laborador i una política pròxima i de participació dels municipis."

"El més important és la gestió posterior que es faci tenint en compte que en els costos dels habitatges gairebé el 50 % del total corresponen al preu del sòl, el 15 %, a la promoció, i el 35 %, als costos de construcció. La Llei és un bon marc per seguir endavant", diu Romero.

Annex. Els aspectes pràctics de la Llei

En l'àmbit de les garanties per al dret a l'habitatge, la Llei:

1. Defineix de manera precisa la sobreocupació dels habitatges, no només sobre la base de la superfície per persona, sinó també sobre la base de les relacions familiars i les condicions d'ús de l'habitatge, per permetre una actuació més justa i precisa de l'Administració pública respecte d'aquest fenomen.
2. Defineix amb precisió la situació de les persones sense llar, dóna una visió àmplia del fenomen i posa en un primer lloc d'exigència per a l'Administració l'eradicació d'aquestes situacions, i obliga a dur a terme actuacions específiques d'habitatge d'inserció en els programes socials d'integració.
3. Estableix l'ajut directe a les famílies per fer front al cost del seu habitatge de lloguer, o les quotes d'amortització de préstecs en situacions especials, entesos com una prestació social, a fi de propiciar la inserció social i evitar desnonaments socialment no acceptables.
4. Introdueix el concepte de masoveria urbana com una de les formes a impulsar per promoure lloguer d'habitatges amb necessitat de rehabilitació, adreçat a col·lectius amb ingressos baixos.
5. Tipifica l'assetjament immobiliari i considera com un dels indicis de l'assetjament la negativa per part del propietari a cobrar la renda.

En l'àmbit de la millora de l'accés a l'habitatge, la Llei:

1. Obliga a aprovar el Pla territorial sectorial d'habitatge com a instrument de concreció en el territori de les polítiques d'habitatge, en funció de les necessitats estimades i de les disponibilitats de sòl.
2. Estableix que els ajuntaments que vulguin concertar polítiques d'habitatge amb la Generalitat elaborin un pla local d'habitatge que reflecteixi el diagnòstic sobre les necessitats i les mesures a adoptar.
3. Introdueix el principi de solidaritat urbana establint l'obligació que tots els municipis de més de 5.000 habitants disposin, en un període màxim de 20 anys, d'un parc mínim d'habitatges per a polítiques socials del 15 % del seu parc total.
4. Estableix que, en cas de revisió dels planejaments, els municipis no puguin reduir les reserves obligatòries de sòl per a habitatge protegit obtingudes fins al moment.
5. Estableix el mecanisme per declarar àrees de compra preferent d'immobles per part de l'Administració –àrees de tempteig i retracte- per poder incrementar el parc d'habi-

tatge protegit en la ciutat construïda, i evitar operacions especulatives amb edificis degradats i l'expulsió dels residents.

6. Preveu qualificacions al sòl urbà consolidat que suposin un destí a l'edificació d'habitatges amb protecció oficial en les operacions d'obra nova o substitució, amb la finalitat que la generació d'aquest tipus d'habitatge no hagi de dependre únicament de sòls de nous creixements o de renovació urbana integral.
7. Preveu que els plans dels municipis de més de 5.000 habitants hagin de qualificar terrenys per al nou sistema urbanístic d'habitatges dotacionals públics com a via realista per fer front a les necessitats d'assistència o emancipació de col·lectius específics. Preveu que la construcció o la gestió dels habitatges dotacionals públics pugui ser realitzada per l'Administració titular o per tercers, mitjançant la concessió de drets de superfície o concessions administratives, i regula la possibilitat de destí de sòls de titularitat privada al sistema d'habitatge dotacional públic, a canvi de drets de superfície o concessions administratives a favor del cedent per 50 anys.
8. Crea un fons de solidaritat urbana de suport de la Generalitat als ajuntaments en la creació de parcs d'habitatge amb finalitat social.

En l'àmbit de la qualitat del parc i de la construcció, la Llei:

1. Preveu l'establiment de convenis de rehabilitació amb suport públic per poder complir el deure de conservació i rehabilitació en situacions d'impossibilitat econòmica.
2. Estableix l'obligació dels arrendataris d'usar els habitatges de manera adequada.
3. Estableix la possibilitat d'incorporar un calendari de visites del propietari per comprovar l'estat de l'habitatge.
4. Estableix un sistema d'inspecció tècnica obligatòria dels edificis, per controlar-ne el bon ús i el manteniment.
5. Dota les administracions públiques d'instruments per lluitar contra les situacions de desocupació permanent dels habitatges, de sobreocupació o d'infrahabitatge.
6. Incrementa l'obligació de les vies de foment per aconseguir posar al mercat els habitatges desocupats.

En l'àmbit de la nova construcció:

1. Determina que tots els nous habitatges que es construeixin a Catalunya, a més dels requisits de qualitat i sostenibilitat, han de ser accessibles a les persones

amb disminució. Tots els nous edificis de més de dues plantes hauran de disposar d'ascensor.

2. Estableix registres públics d'homologació d'empreses constructores i immobiliàries per donar transparència al mercat immobiliari i les màximes garanties als consumidors.
3. Crea la figura del promotor social. A més, fixa les formes d'obtenció de sòl públic per part dels promotors socials.

En l'àmbit de l'habitatge protegit, la Llei:

1. Posa en marxa el Registre de sol·licitants d'habitatge protegit, que ha de servir de base per conèixer tota la demanda d'habitatge assequible, i per a l'adjudicació pública de tots els habitatges protegits que es construeixin i es transmetin a Catalunya a fi d'assegurar la màxima transparència en les transmissions i evitar els sobrepreus.
2. Preveu la preservació dels parcs d'habitatge assequible, mitjançant la llarga durada de la qualificació dels habitatges protegits de lloguer o de venda i la impossibilitat de desqualificació, amb preus màxims i control públic de les transmissions, per anar constituint un parc protegit i social estable que garanteixi l'atenció de les necessitats d'habitatge de la població amb ingressos mitjans i baixos, de manera estable i continuada, en el futur.
3. Vincula la qualificació dels habitatges amb protecció oficial a la qualificació del sòl en els casos de sòls públics o de sòls provinents de les reserves urbanístiques obligatòries.
4. Obliga a establir juntes administradores en totes les promocions d'habitatges amb protecció oficial en règim de lloguer o de cessió d'ús, a fi de vetllar per la conservació i el manteniment adequats dels elements comuns dels edificis i afavorir la convivència.
5. Preveu la col·laboració amb l'Administració de notaris i registradors de la propietat per assegurar un control real sobre les transmissions d'habitatges amb protecció oficial o amb rehabilitació que s'hagin beneficiat d'ajuts públics.
6. Estableix un règim sancionador potent per aconseguir una aplicació eficient de la Llei i de tots els seus continguts.

Llista de les entitats, organitzacions i grups parlamentaris que han signat el Pacte

AGENTS SOCIALS	AGENTS PROFESSIONALS
Comissions Obreres de Catalunya	Col·legi d'Arquitectes de Catalunya
Unió General de Treballadors de Catalunya	Col·legi de Notaris de Catalunya
ADMINISTRACIONS I INSTITUCIONS LOCALS	Consell de Col·legis d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Catalunya
Associació Catalana de Municipis	Consell de Col·legis Oficials d'Agents de la Propietat Immobiliària de Catalunya
Federació de Municipis de Catalunya	Consell de Col·legis Territorials d'Administradors de Finques de Catalunya
Diputació de Barcelona	Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona
Diputació de Girona	Registradors de Catalunya
Diputació de Lleida	ORGANITZACIONS SOCIALS I CIUTADANES
AGENTS SECTORIALS	Càritas Diocesana de Barcelona
Associació de Fundacions d'Habitatge sense Ànim de Lucre	Confederació d'Associacions de Veïns de Catalunya
Associació Espanyola de Promotors Públics d'Habitatge i Sòl - Secció Catalunya	Consell Nacional de la Joventut de Catalunya
Cambra Oficial de Contractistes d'Obres de Catalunya	Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona
Federació Catalana de Caixes d'Estalvi de Catalunya	Justícia i Pau
Federació Catalana de Promotors i Constructors d'Edificis	Organització de Consumidors i Usuaris de Catalunya
Federació de Cooperatives d'Habitatge de Catalunya	GRUPS PARLAMENTARIS
Gremi de Constructors d'Obres de Barcelona i Comarques	Grup Parlamentari del PSC-CpC
Federació de Gremis de Constructors d'Obres de Catalunya	Grup Parlamentari d'ERC
Unió Sindical Obrera de Catalunya	Grup Parlamentari d'ICV-EUiA
	Grup Mixt

Eduardo López

Periodista. Llicenciat en ciències de la informació per la Universitat Autònoma de Barcelona, especialitat d'economia i publicitat. Màster en informació econòmica pel Col·legi de Periodistes i la UAB. Va finalitzar el doctorat, pendent de tesi, a la Facultat d'Econòmiques de la Universitat de Barcelona.

Redactor de la redacció d'*El Periódico de Catalunya* des del 1991. Va treballar a la secció d'Economia durant 14 anys. Actualment forma part de la mesa de redacció i tancament. Anteriorment va treballar a la secció d'Economia del diari ABC, en premsa gratuïta del Grupo Recoletos, revistes especialitzades, la secció d'Economia de Televisió Espanyola i en l'àmbit de la televisió local.